

АГІТПУНКТ ЗА РОБОТОЮ

Це затишне, охайно прибране приміщення розміщено в головному учбовому корпусі. Його номер — 201а. Тут розташований агітпункт двох факультетів — ФОТ і ФАМ. На столах — виборна література, папки з брошурами і вирізками з газет, в яких опубліковані матеріали XXVII з'їзду КПРС, XIX Всесоюзної партійної конференції, Закон про зміни і доповнення Конституції СРСР, Закон про вибори народних депутатів. Є стенд, який повідомляє про день виборів.

Днями тут відбувся семінар агітколективів ФОТ і ФАМ. Його учасники заслухали інструктивні доповіді завідуючої агітпунктом І. Д. Похило і завідуючого агітколективом О. М. Поволоцького з питань організації агітаційно-масової роботи серед студентів, професорсько-викладацького складу і співробітників факультетів, ознайомилися з планом роботи агітколективу і агітпункту. Присутнім були дані консультації з питань змін і доповнень Конституції СРСР, наступних виборів народних депутатів країни.

Б. ГРИГА,
секретар парторганізації факультету обчислювальної техніки.

За програмою будівництва

В передвиборному Зверненні ЦК КПРС наголосувалось на всебічній увазі до поліпшення соціально-культурних і побутових потреб народу. Що робитися в цьому плані у нашому інституті?

— Наприкінці нинішнього року, — розповів проректор ВПІ, професор В. Д. Свердлов — буде завершено спорудження корпусу енергофаку. В жовтні буде здано новий гуртожиток ФАМ на 265 місць. В третьому кварталі нинішнього року спільно з інститутом кормів закладається житловий будинок на 107 квартир — завершення робіт у третьому кварталі 1990 року.

Госпспособом починаємо спорудження аудиторного блоку кафедри КІПРА. Новий комплекс з манежем і плавальним басейном чекає любителів спорту, фізкультури, Початок будови — 1991 рік. Вартість — близько 4-х мільйонів карбованців.

Проектується також гуртожиток на 445 місць з поліклінікою. Одержано дозвіл на спорудження 35 котеджів для викладачів і співробітників у Зарваннях.

Клуб молодого виборця

створено при агітпункті гуртожитку номер 3. Очолить його секретар комітету комсомолу енергетичного факультету Володимир Богачук.

Клубом зроблено поки що небагато — оформлено приміщення, підготовлено списки, тих кому

випаде вперше брати участь у виборах, проведено з ними першу бесіду. А в планах роботи — ціла програма зустрічей, диспутів, бесід.

В. ПОПОВ,
член комітету комсомолу.

Народний контроль діє

27 січня цього року відбулось чергове засідання бюро головної групи народного контролю інституту. Обговорено матеріали перевірок, здійснених в січні учбовим і науковим секторами головної групи НК, затверджено програми перевірок, котрі належить провести в лютому. З повідомленнями виступили керівники секторів В. А. Климчук та В. М. Кичак. Заслухано також звіт керівника сектору організації і гласності В. І. Шолохова.

В прийнятих на засіданні рішеннях наголошено на необхідності посилення відповідальності керівників секторів за якість контрольних перевірок.

Відзначено поліпшення діяльності сектора організації і гласності. Вказано також на недостатню вимогливість цього підрозділу до окремих

народних контролерів, керівників секторів, голів цехових груп НК за виконавську дисципліну. Сектор не повністю забезпечує гласність, слабка використовує для цього стіну преси і вузівську багатотиражку, не завжди оперативна координує організацію перевірок з залученням до них інших громадських організацій та адміністрації.

Розглянуто організаційні питання. Звільнено від керівництва науковим сектором В. П. Коменко. На його місце затверджено і введено до складу бюро головної групи НК І. О. Сивака. Прийнято до відома, що головами груп народного контролю обрані: на ІБФ — Олійник В. З., на РТФ — Змієвський А. Н., в АГЧ — Задніпрянець А. М., на кафедрах суспільних наук — Арапов М. М.

Нагороди активістам

Наказом ректора за успішну роботу в справі економії засобів і матеріалів, поліпшення діяльності всіх підрозділів інституту відзначена група народних контролерів.

Грамотами нагороджено В. І. Савуляка, В. М. Бурова, В. Д. Ляхваського, А. М. Маргасина, І. О. Сивака, І. М. Котова, В. І. Шолохова, М. О. Соляниченка, К. І. Кольцову, П. М. Котлярова, А. А. Львова,

Подяки оголошено Т. М. Афанасьєвій, Р. І. Кутякову, В. І. Татаринцеву, А. А. Козлову, В. А. Климчуку, О. Г. О. Г. Ігнатенку, О. І. Тарасовській, І. П. Лоянич, М. В. Поліщук. Грошові премії будуть вручені З. А. Безмошук, О. В. Король, В. В. Стронському, М. І. Мельнику, М. М. Вірнику, Г. У. Костенко, В. В. Науменку.

В. КУЛІБАБЧУК,
член бюро ГННК

За інженерні КАДРИ

Газета видається з лютого 1981 року.
ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 7 (334)

П'ЯТНИЦЯ, 17 лютого, 1989 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 1 коп.

Учбовий відділ інституту підбив підсумки зимової екзаменаційної сесії. Загальний показник успішності по вузу становить 62,2 процента, якість навчання — 35 процентів.

Це, по суті, те ж саме (відповідно 63 і 36 процентів), що було на цей час і в минулому році.

Найкраще навчаються студенти факультету обчислювальної техніки — процент успішності 73, якості — 45. На другому місці за цими показниками (67 і 33 проценти) — енергетичний факультет.

ЯК МИ ВЧИМОСЯ?

Серьозну тривогу викликає якість навчання і особливо на інженерно-будівельному, машинобудівному, радіотехнічному факультетах. Так, на інженерно-будівельному факультеті нинішньої сесії зірвалася, образно кажучи, справжня заметіль двійок — їх питома вага серед усіх інших оцінок зайняла 47 процентів. 42,7 відсотка незадовільних оцінок на машфаку, 40 — на радіотехнічному.

Істотно «попрацювали» на цю невтішну арифметику студенти не першого, як це інколи буває, курсу, а другого. Скажімо, на другому курсі машинобудівного факультету до смішного малий (25), а процент якості просто

анекдотичний — сім. Студенти заробили дві п'ятірки і вісім четвірок. Уявляєте: на 148 чоловік лише десять нормальних оцінок. Відмінна оцінка на машфаку на вагу золота чи що?

Учбовий відділ ще до кінця не з'ясував, у чому тут причина, але й так видно, що в навчальному процесі допущені істотні збої, які треба виправляти і чим швидше, тим краще.

В. ОМЕЛЯНЧУК,
начальник учбового відділу інституту.

КРАЩИЙ В ІНСТИТУТІ

Студент Борис Розін — особа популярна. Знають його не тільки на факультеті обчислювальної техніки, де закінчує п'ятий курс за спеціальністю «Електронно-обчислювальні машини», а й в усьому інституті. Знають, як відмінника навчання (весь час отримував підвищену стипендію, а зараз — стипендію вченої ради) і як незмінного керівника студентського клубу «Айвенго», котрий під керівництвом Бориса постійно завойовував призові місця в області і республіці.

П'ятий курс — це уже фініш. Але в даному випадку треба додавати «для більшості студентів». Для Бориса ж навчання продовжиться ще на один рік. Зважаючи на його успіхи і здібності, вчена рада вирішила, так би мовити, залишити студента в студентах, щоб він навчався за індивідуальним планом ще у вузах Ленінграда і Києва. Впродовж року Борис Розін буде поглиблено вивчати курс вищої математики, програмування, теорію кодування, вдосконалювати практику дослідницької діяльності. До речі, з другого курсу він брав активну участь в науково-дослідній роботі в лабораторії доцента М. О. Соляниченка, виступав на різних конференціях, республіканських олімпіадах, публікував тези своїх доповідей, підготував ряд заявок на винаходи. Одне слово, уже визначився, як майбутній вчений.

Можливо Борис Розін з числа тих обдарованих вундеркіндів, яких не так уже й багато?

Зовсім ні. Він каже, що до восьмого класу був звичайним середнячком однієї з Київських шкіл. Коли поступив у фізико-математичну школу при Київському університеті, то була навіть думка відчислити його за слабку підготовку. Саме тут хлопцеві й прищепили любов до математики, навчили розуміти її, як безмежно цікаву науку.

В інституті він почав непогано, але ще не знав, якою дорогою йти — практичної інженерії, чи науки.

— В армії мені довелося багатенько стояти в караулах. Отоді я й обміркував майбутнє, — говорить Борис. — І більше схилився до думки, що можу щось зробити в науці, якщо буду займатися нею наполегливо, повсякденно, не шкодуючи сили.

Що він уже встиг? Заохпила розробка фізичного комп'ютера, якою займається його науковий керівник. До завершення робіт ще далеко, але, наблизившись до них впритул, Борис зрозумів, що це захопило, що це, мабуть, й все життя. Він задумується над тим, чи можна знайти відповідність між кодами золотої пропорції і їх біологічною інтерпретацією. Скажімо, у відповідності з нею розташоване листя на гілках дерева, спіраль насіння у соняшнику... Можливо, робота в цьому напрямі дасть поштовх новому науковому відгалуженню, котрого він умовно називає біокібернетикою?

Чи сповна він віддавав навчанню і науці? — Не сповна! — мила в нього посмішка. — За

той час, що потрачений на наш клуб «Айвенго», можна дисертацію написати. Одначе я не шквдюю. Нам подобалося тут працювати і працювати саме так, як ми працювали. Ми готували програми, які були для нас цікавими. Одна, приміром, півтора року заборонялася для показу, а потім її визнали переможцем республіканського конкурсу з питань контрпропаганди. На жаль, ось уже півтора року ми без приміщення. Ремонтуємося.

І все-таки «Айвенго» знову відчинить свої двері. Сподіваємось, що трапиться це в першій половині березня... Оце і все, що можна поки що розповісти про цікаве, насичене життя Бориса Розіна, одного з кращих студентів нашого інституту. Доцент Соляниченко вірить, що він поступить до аспірантури прямо зі студентської партії. Хочеться від широкого серця побажати йому щастя і доброї дороги в науці.

В. ІВЧЕНКО.

Положення про заочну фізико-математичну школу ВПІ

ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ ЗФМШ

1. Добір і професійна орієнтація учнів загальноосвітніх шкіл, ПТУ, технікумів і робітничої молоді для підготовки інженерно-технічних кадрів для народного господарства Подільського регіону УРСР.

2. Розвиток творчих здібностей учнів і робітничої молоді.

3. Підвищення рівня підготовки з фізики і математики абітурієнтів, які поступають в ВПІ.

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ЗФМШ

До заочної фізико-математичної школи ВПІ зараховуються учні 9—10 класів загальноосвітньої школи, а також учні ПТУ, технікумів і робітничих

прикладів розв'язання задач. Надіслані учнями контрольні роботи перевіряються і разом з оцінками та коментарями відсилаються учням.

Не рідше двох разів у рік викладачі ВПІ проводять заняття і консультації з учнями ЗФМШ на консультпунктах в райцентрах.

В період зимових канікул учні запрошуються на тижневий збір в ВПІ для прослуховування лекцій з інформатики, фізики, математики і з інших дисциплін, для практичної роботи в обчислювальному центрі, знайомства з інститутом.

З учнями Вінниці проводяться заняття один раз в тиждень в вечірніх консультативних пунктах ВПІ і деяких школах

молодь, яка має освіту, або отримує її на час закінчення ЗФМШ.

Строк навчання в ЗФМШ — 2 роки.

Зарахування в ЗФМШ відбувається за результатами виконання першого контрольного завдання з фізики і математики.

Всі види занять в ЗФМШ проводяться викладачами в тісній співдружності з органами управління системою народної освіти.

Програма і повне методичне забезпечення ЗФМШ розробляється викладачами ВПІ.

Робота школи організована так. Чотири рази в рік учням розсилаються завдання з фізики і математики разом з теоретичними відомостями і

прикладами розв'язання задач. Надіслані учнями контрольні роботи перевіряються і разом з оцінками та коментарями відсилаються учням.

Не рідше двох разів у рік викладачі ВПІ проводять заняття і консультації з учнями ЗФМШ на консультпунктах в райцентрах.

В період зимових канікул учні запрошуються на тижневий збір в ВПІ для прослуховування лекцій з інформатики, фізики, математики і з інших дисциплін, для практичної роботи в обчислювальному центрі, знайомства з інститутом.

З учнями Вінниці проводяться заняття один раз в тиждень в вечірніх консультативних пунктах ВПІ і деяких школах

Учні, які успішно пройшли повний курс навчання в ЗФМШ, допускаються до випускних екзаменів, що проводяться в червні в ВПІ і виїзними комісіями в районних центрах Вінницької області.

Результати випускних екзаменів з фізики і математики в ЗФМШ зараховуються як вступні екзамени в ВПІ.

Проект положення про ЗФМШ підготовлено на кафедрі загальної фізики ВПІ старшим викладачем В. А. СТАСЕНКОМ.

Публікуючи даний проект, редакція звертається до читачів нашої газети висловити свої зауваження, пропозиції і побажання щодо змісту

23 ЛЮТОГО — ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

У вересні сорок першого року група бомбардувальників нашого полку вилетіла на бойове завдання. Неподдалік од села Сергіївка Курської області ДБ-ЗА, який обслуговував я, військовий технік 2 рангу, здійснив вимушену посадку. Дізнавшись про це, командир наказав технічному складу швидко відремонтувати несправність і вестити бойову машину в стрій.

До літака група спеціалістів прибула наступного дня і зразу ж приступила до роботи. Полагодили шасі, замінили погнуті гвинти, випробували двигуни. Багато довелося поводитися з правим крилом.

Як не спішили, на ремонт пішло декілька днів. За цей час становилося на нашій дільниці фронту ускладнилось. Гітлерівці наблизилися до Орла. Бомбардувальник треба було перегнати на аеродром, але екіпаж все не прибував і не прибував. Бригада спеціалістів поїхала назад, я залишився

один. Уже виразно лунала артилерійська канонада. В небі часто з'являлись фашистські літаки. Відступаючи червоноармійці казали, що ворог захопив Кромі, а Сергіївка була од них за 20 кілометрів. Гітлерівці могли з'явитись тут будь-якої хвилини. Я вже домовився з ополченцями, що при появі ворога зніму кулемета, заберу боекомплекти, підпалю бомбардувальник і прийду на те місце, де збираються партизани.

Одного дня поблизу Сергіївки два ворожих винищувачі, пікіруючи, вели вогонь по якійсь цілі. Як потім з'ясувалось, це був У-2. Він ішов так низько, що я його навіть не бачив. «Месери» машину підбили, а льотчик зостався живим. Побачивши мого ДБ, він прийшов сюди і назвався пілотом Федором Куликовим.

Це був симпатичний лейтенант — бадьорий, енергійний, рішучий. Я собі подумав, що з таким

можна спробувати врятувати бомбардувальник, і Федір на це погодився зразу. Правда, літав він тільки на одномоторних машинах, але я розповів йому, як поводитися ДБ в польоті і при посадці. Федір слухав уважно, потім почав вивчати кабінку, обладнання. Все, по суті, залежало від нього і його

Епізод війни

го майстерності — як не як, а я лише технік.

Вирішили влаштувати тренування. Запустили двигуни. Федір рулював полем, працював важелями висоти і повороту, а я спостерігав за його діями, стоячи на крилі. Все йшло нормально і ми вирішили летіти на світанку наступного дня.

Але вранці раптом зіпсувалась погода. Довелося перекувати, а на вечір з'явився «хейнкель». Правда, політав-політав і

подався назад, однак чекати далі ставало небезпечно. Вирішили наступного ранку вилетіти будь-якою ціною.

На душі було неспокойно. Чесно кажучи, ми мали один шанс із ста і, хто зна, що могло з нами статись. Чи злетимо, чи полетимо, чи доберемось?

Свої настрій приховували один від одного, як тільки розвиднілось, Федір зайняв місце в кабіні, а я за кулеметом.

— Якщо з'явиться фашист і піде в атаку, будеш відстрілюватись, — сказав льотчик, по тому трохи порулював і пішов на зліт.

Машину несподівано розвернуло праворуч, повело на шосейну дорогу, вздовж якої стояли телеграфні стовпи, Федору вдалося її утримати й

відірвати від землі. Йшов літак з правим креном, ледь не зачепився крилом за один з стовпів. Була мить, коли я подумки прощався з світом, але нам удалося лягти на курс. ДБ так і йшов перехнябленим на правий бік, маніпулювання елеронами нічого не дало — з'ясувалось потім, що причина була в деформації правого крила.

Федір Куликов виявився справжнім талантом, народженим для неба. Він і долетів і посадив машину. Всі були просто вражені, коли побачили, що з пілотської кабіни виходить незнайомий льотчик — за нами був посланий екіпаж Євгена Бикова, якому належав ДБ. Він, до речі, бачив наш зліт, ми не дочекались його буквально півгодини.

Чому екіпаж так довго добирався до нас?

Змушений був обходити дороги — довкола кишлаку темнозеленими мундирами фашистів, які вже встигли окупувати цей район. Євген

Биков бачив, як невдовзі після того, коли ми піднялися в повітря, прилетіли три ворожі літаки і викинули десант. Цілком ймовірно, що перед ним стояло завдання захопити радянський бомбардувальник.

Наступного дня наш полк перелітав на новий аеродром, а Федір Куликов, попрощавшись, відправився до своєї частини. ДБ відремонтували, поставили в стрій і він брав участь у розгромі фашистів під Москвою.

За роки війни мені довелося побувати на багатьох аеродромах, але Федора Куликова я більше не зустрічав. І дуже про це жалкую.

Минуло відтоді багато літ, але й досі згадую хоброго, вольового льотчика. Хочеться вірити, що він живий. А, може, на фронті чи в мирному житті його зустрічав такий хто-небудь з вас, дорогі читачі?

М. АРХИПОВ,
підполковник у відставці.

Михайла Омельчука призвали до армії в один сонячних, теплих червневих днів 1987 року. Студент машфаку, він швидко оволодіває спеціальністю військового зв'язківця, а в грудні того ж року стає начальником радіорелейної станції.

— Михайло Омельчук відразу показав себе дисциплінованим, стараним воїном, — характеризує його командир гвардійської роти П. Кокурін — Штатну техніку зв'язку знає добре, експлуатує її грамотно і вміло.

Сержанта знають у підрозділі, як вимогливого, сумлінного і чуйного молодшого командира. Будучи спеціалістом другого класу, Михайло охоче ділиться з молодими солдатами набутими знаннями і досвідом армійської служби.

Михайло накріпко за свої вимоги військових статутів, службових інструкцій і завжди ретельно їх дотримується. Відтак, його підлеглі — солдати дисципліновані, завжди виявляють розумну ініціативу, витримку, стійко переносять навантаження на військових вчненнях. А їх, між іншим, вистачає. Про це нас повідомив днями командир частини В. Крутоус, де служить Ми-

ГВАРДІЇ СЕРЖАНТ

хайло.

У своєму листі він пише, що студент машфаку Омельчук за характером скромний, завжди надає допомогу старшим командирам у наведенні порядку, підтриманні високої військової дисципліни. І в той же час він скромний, завжди підтягнутий, бере активну участь в громадському житті підрозділу. За родом занять, як зв'язківець, пишно береже військову

і державну таємницю, добре розуміє політику партії і держави.

Що ж, таким сержантом можна пишатися. Він достойно представляє у військах наш інститут, примножує його славі традиції. Словом, вірно служить Батьківщині, гідно зустрічає 71 роковини Радянської Армії.

Р. АСАДОВ,
полковник у відставці, начальник відділу ВПІ.

Ця спартакиада проводиться без студентів. Її учасники — викладачі і співробітники інституту. Мета спартакиади не в тому, об'єднати високих спортивних успіхів, а зміцнити здоров'я її учасників, за-

виділено спеціальний час в спортивному залі).

Приємно, що серед переможців здебільшого ті, хто свого часу здобував освіту в нашому інституті, активно займався спортом, входив до складу різних студентських команд. Фізкультура і спорт стали постійними їхніми супутниками. Це, без перебільшення, потужна підтримка в роботі, стосиб зберігати високу працездатність. Завкафедрою автоматизації проєктування доктор технічних наук, професор М. А. Філінюк свої досягнення в науці і педагогіці вважає невіддільними від занять спортом. Ось і зараз він виступив у складі волейбольної команди факультету обчислювальної техніки. Добрий приклад своїм підлеглим показує також завкафедрою нарисної геометрії і машинної графіки кандидат технічних наук В. П. Кожем'яко, чотири працівники цього колективу перебувають у складі волейбольних і баскетбольних команд. Серед активних спортсменів також науковці Віктор

СПАРТАКІАДА „ЗДОРОВ'Я“

лучити до занять фізкультурою і спортом якомога більшу кількість людей, поліпшити якість учбово-тренувальної роботи в колективах. В програмі — змагання з волейболу, баскетболу, кульової стрільби, настільного тенісу, футболу, шахів, легкоатлетичний крос.

Уже відбулися волейбольні і баскетбольні одиниці. Серед факультетських колективів література в загальнокомандному заліку посіли машинобудівники. Друге місце за збірними командами інженерно-будівельного факультету. Третіми серед волейбольних команд були фанівці, а серед баскетбольних — енергетики.

Треба сказати, що викладачі і співробітники найкраще підготовлені з волейбола. Це наслідки регулярних тренувань (кожному факультету

тур і спорт, незважаючи на їхню безперечну користь для здоров'я і роботи, не стали ще масовим явищем. Серед учасників спартакиади, наприклад, нема жодного голови факультетських профспілкових команд. І це багато про що говорить.

Тим часом, спартакиада триває. Команди переможців нагороджені дипломами і цінними подарунками. Добре справились з організацією і проведенням волейбольних і баскетбольних одиниць головні судді, старші викладачі кафедри фізкультури О. М. Змієвський та В. М. Пущар.

До кінця лютого відбудуться ще змагання з кульової стрільби, настільного тенісу і шахів.

В. ОЛІЙНИК,
голова фізкультурно-оздоровчої комісії профкому.

ПОШТА ПРОФЕСОРА

В ці дні на ім'я професора, доктора технічних наук, директора СКТБ «Модуль» Олексія Петровича Стахова чисельним потоком надходять листи з різних кутків нашої і зарубіжних країн.

Чим же викликаний цей посиленний інтерес до нашого винницького професора? А справа вся в тому, що 19 листопада газета «Правда» опублікувала нарис «Ось вам і Фібоначчі», в якому московський журналіст В. Реут докладно розповів про наукову діяльність Олексія Петровича в галузі нового напрямку

розвитку обчислювальної техніки, який ґрунтується на узагальненнях чисел Фібоначчі, а також узагальнень «золотої» пропорції».

Беру за згодою О. П. Стахова перший — липший лист з грудня, що розмістилась в одній з кабінетних шафів. Датований лист 7 грудня минулого року. Його автор — кандидат фізико-математичних наук, співробітник інституту фізики Академії наук Естонської РСР, що в місті Тар-

ту Я. Лихмус. Вчений пише про виняткове наукове значення досліджень і відкриття Олексія Петровича, бажає йому успіхів в практичному просуванні його чудових ідей.

Професор кафедри гідроакустики з Таганрозького радіотехнічного інституту О. І. Соловйов, колишній колега О. П. Стахова по цьому вузу, зазначає, що «золота пропорція» є фундаментом сучасного сві-

торозуміння». І далі додає, що математична модель одна для всіх — це ряд Фібоначчі.

Науковець з міста Обнінська Калужської області О. І. Синицький запрошує професора взяти участь у Всесоюзному семінарі з питань методології математики, виступити на ньому з лекцією на тему: «Прогресивні засоби обчислювальної техніки», пропонує творчу співдружність в цій галузі.

Пишуть професору О. П.

Стахову, до речі, і школярі. З одним з таких листів ознайомив мене Олексій Петрович. Він особливо близький серцю вченого, бо надісланий з Рівненської середньої школи Генієцького району Херсонської області, яку він закінчив ще у 1956 році.

Окремо в папці лежать листи з закордонними штемпелями. Професор Мозамбікського університету Пауль Гердес, просить прочитати курс лекцій для студентів африканської країни про «золоту пропорцію» в тео-

рії вимірювань. Листи з академії наук НДР, наукового журналу, що виходить в Нью-Йорку під назвою «Обчислювальна техніка і прикладна математика», висловлюють подяки за підготовлені О. П. Стаховим статті.

Такий широкий діапазон листування свідчить про високий науковий авторитет вченого з Вінниці, про визнання його заслуг в розробці прогресивних засобів комп'ютерної техніки.

Д. БОРИСОВ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.